

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Διαδήλωση της RAWA ενάντια στα εγκλήματα των φονταμεταλιστών (Πεσαβάρ, Πακιστάν, 28/4/1998). Στο πάνω η δολοφονηθείσα MINA η ιδρύτρια της RAWA

Δυστυχώς, ο δυτικός κόσμος άργησε πολύ να εκδηλώσει ομαδικά το ενδιαφέρον του, να διαμαρτυρηθεί και να ζητήσει να ληφθούν μέτρα για να σταματήσει η τραγική κατάσταση των γυναικών στο Αφγανιστάν, την οποία επέβαλε η ισλαμική φονταμενταλιστική τυραννία και η οποία επιδεινώθηκε με την εγκαθίδρυση το 1992, της μεσαιωνικής Ιερής Εξέτασης στον 20ό αιώνα στο Αφγανιστάν από τους Ταλιμπάν. Μόνο οι φωνές των φεμινιστριών και των ανθρωπιστικών οργανώσεων ακούγονταν εδώ και εκεί, όταν δεν αποσιωπούνταν από τα Μ.Μ.Ε.

Ο Σύνδεσμός μας, και κυρίως η Πρόεδρός μας, δεν έχει αφήσει ευκαιρία να μην καταφερθεί κατά των φονταμενταλιστών και προπάντων κατά της απίστευτης βαρβαρότητας των Ταλιμπάν (βλ. ομιλίες της στον Αγώνα της Γυναίκας). Σας υπενθυμίζουμε ότι ο Σύνδεσμός μας, από το 1996, κατήγγειλε τα μέτρα που επιβλήθηκαν κατά των Αφγανών γυναικών με την επικράτηση των Ταλιμπάν.

Τη διαμαρτυρία μας αυτή υπέγραψαν 700 και πλέον σύνεδροι, γυναικείες οργανώσεις, οργανώσεις δικαιωμάτων του ανθρώπου, καθηγητές πανεπιστημίων, φοιτήτριες και φοιτητές, κατά τη διάρκεια σεμιναρίου που είχε οργανώσει ο Σύνδεσμος στο Πάντειο Πανεπιστήμιο για τη σωματεμπορία (βλ. Αγώνα, τ. 65). Η διαμαρτυρία-έκκληση εστάλη στα αρμόδια όργανα του ΟΗΕ, στο Συμβούλιο της Ευρώπης, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε διεθνείς και ελληνικές οργανώσεις και στα πολιτικά κόμματα της χώρας μας. Με τη διαμαρτυρία αυτή ζητούσαμε την άμεση παρέμβασή τους και την άσκηση πίεσης για να ανακληθούν όλα τα

μέτρα κατά των Αφγανών γυναικών. Αλλά φωνή βοώντος εν τη ερήμω.

Μετά, όμως, την 11^η Σεπτεμβρίου, οι ισχυροί της γης θυμήθηκαν την άθλια θέση των Αφγανών γυναικών και μάλιστα την πρόβαλλαν ως μία ακόμη δικαιολογία για τον πόλεμο και τους βομβαρδισμούς στο Αφγανιστάν.

Επιπλέον αναφέρουμε ότι το Φεμινιστικό Κέντρο Αθήνας οργάνωσε, στις 14 Ιανουαρίου 2002 στο Κέντρο «Σφεντόνα», συναυλία αλληλεγγύης για τις γυναίκες του Αφγανιστάν, στην οποία έλαβαν μέρος αφιλοκερδώς η Νένα Βενετσάνου, η Μαρίζα Κωχ, η Αλίκη Καγιαλόγλου, η Σαβίνα Γιαννάτου και η Λάντια Μπεντιουί, ενώ κείμενα Αφγανών γυναικών διάβασε η Καίτη Γέρου. Το ποσό που συγκεντρώθηκε από την παρουσία πολυάριθμων μελών γυναικείων οργανώσεων, δικτύων γυναικών κ.λ έφθασε τα 4 εκατομμύρια δραχμές και προορίζεται για την Επαναστατική Ένωση Γυναικών RAWA.

Το Φεμινιστικό Κέντρο Αθήνας οργάνωσε, ακόμη, το πρωί της 21ης Ιανουαρίου 2002, συνέντευξη τύπου στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ και το ίδιο βράδυ στο Πολυτεχνείο, «ανοιχτή συζήτηση», με ομιλήτρια την Αφγανή Μάριαμ Ράουι, εκπρόσωπο της RAWA*, που ήρθε στην Ελλάδα από το Πακιστάν μετά από πρόσκληση του Κέντρου. Η Ράουι, από τα πιο ενεργά μέλη της RAWA, εξιστόρησε με μελανά χρώματα την κατάσταση-εδώ και 23 χρόνια- στη χώρα της λέγοντας ότι το Αφγανιστάν είναι σήμερα ένα «απέραντο νεκροταφείο». Επίσης ανέφερε σχεδόν όλα όσα είπαν οι 4 Αφγανές στην εκδήλωση των Βρυξελλών (βλ. πιο πάνω) και κατέληξε: «μπορεί οι λιθοβολισμοί και τα βασανιστήρια από το καθεστώς των Ταλιμπάν να έχουν σταματήσει για τις γυναίκες του Αφγανιστάν, μπορεί να μη ζουν πια κάτω από ένα καθεστώς που τις αναγκάζει να αυτοκτονούν, για να γλιτώσουν την πορνεία. Τα δικαιώματά τους, όμως, εξακολουθούν να καταπατούνται. Το πρόβλημα των γυναικών δεν είναι η μπουργκα, αλλά ο φονταμενταλισμός που τους αφαιρεί τα βασικά δικαιώματα. Η θέση της γυναίκας στη χώρα μου θα αλλάξει, όταν εγκαθιδρυθεί σ' αυτή η δημοκρατία. Χωρίς δημοκρατία δεν μπορεί να μιλάει κανείς για ανθρώπινα δικαιώματα, ούτε, βέβαια, για δικαιώματα των γυναικών».

Τέρψη Λαμπρινοπούλου

* Για την οργάνωση RAWA βλέπε στη σελ. 28

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Συνέχεια από σελ. 24

Η RAWA είναι μια ανεξάρτητη φεμινιστική αντιφονταμενταλιστική οργάνωση, που ιδρύθηκε το 1997 στο Αφγανιστάν από την ποιήτρια MINA, για να αγωνισθεί για τα κοινωνικά και τα γυναικεία δικαιώματα. Οι πολιτικές εξελίξεις τις οδήγησαν να επαναπροσδιορίσουν τις προτεραιότητές τους, να περάσουν στην αντίσταση και την παρανομία, διεξάγοντας αγώνα κατά των εισβολέων Σοβιετικών, στη συνέχεια κατά των Μουτζαχεντίν, κατά των Ταλιμπάν και πάντα κατά του φονταμενταλισμού. Αναγκάστηκαν να μεταφέρουν την έδρα τους στο Πακιστάν απ'όπου βοηθούν και τις Αφγανές πρόσφυγες και τις Αφγανές στην πατρίδα τους στέλνοντας χρήματα, φάρμακα, ρουχισμό, εκπαιδευτικό υλικό, διδάσκοντας

γράμματα στα «κρυφά σχολεία» που έχουν ιδρύσει. Το 1987 δολοφονείται η ψυχή της οργάνωσης, η MINA. Εντούτοις, οι γυναίκες της RAWA δεν σταματούν.

Σήμερα έχουν περίπου 2000 μέλη. Έχουν οργανώσει δίκτυα στο Αφγανιστάν, στο Πακιστάν και σε άλλες χώρες και βρίσκονται σε επαφή με γυναικείες οργανώσεις στη Δύση και στη χώρα μας. Περισσότερες πληροφορίες για τη RAWA θα διαβάσετε στο άρθρο της Λάλας Νίκολη στο τ. 69 του «Αγώνα της Γυναίκας» και στο καλοτυπωμένο φυλλάδιο που διένειμε το Φεμινιστικό Κέντρο Αθήνας στις τρεις εκδηλώσεις που οργάνωσε.

Σελίδα στο Internet: <http://www.rawa.org>

E-mail: rawa@rawa.org